

لزوم رشد مسیحی

بچه احساسی به شما دست می‌داد اگر فرزندتان بدون تغییر و رشد سال به سال به همان اندازه و با طرز فکر بچه‌های ماند؟ آیا بسیار نگران و نگران کننده؟ برعکس برای یک بزرگوار مایه افتخار است وقتی بچه‌ها همان رشد کرده و به خوبی در رشتستان پیشرفت می‌کنند.

در مورد رشد روحانی ما در رساله به افسان ۴ آیات ۱۵ و ۱۶ پولس رسول فرمود: بلکه در محبت پیروی راستی نمونه و در هر صحر ترقی نهائیم در اراده سراسر یعنی مسیح که از اتمام بدن مرکب و مرتب گشته به در هر منتهای و بر حسب عمل به اندازه هر عضوی بدترانتمو می‌دهد برای بنای غرضش در محبت.

در آیه ۱۴ فرمود ترقی نهائیم و برای رسیدن رسول خودش را هم در ضرورت رشد روحانی شامل می‌کند. یک مسیحی باید تا آخر عمر در هر چیز رشد کند، هم در صفات روحانی مانند حکمت، محبت، صبر و هم در موارد بخصوس زندگی مانند رابطه زن و شوهر و یا رابطه با ایمانداران. هم رشد فردی و هم رشد جمعی در کلیسا وجود دارد. توجه کنید که در هر دو آیه فوق در محبت ذکر شده یعنی محبت به خدا و محبت به بندگان. محبت به خدا باعث رشد روحانی فردی است و محبت به بندگان باعث رشد روحانی کلیسا می‌شود.

رشد روحانی یعنی چه؟ معنی آن پیشرفت در شناخت و انجام اراده خداست. چرا رشد روحانی واجب است؟ پدر آسمانی ما را دوباره در مسیح خلقت تازه بخشیده تا طبق افسان ۱۳ از ما جلال خدا ستوده شود.

پیشرفت روحانی باعث جلال خداست در حالی که رکود روحانی باعث بی تفاوتی و سردی روحانی شده که نتیجتاً آن تنزل روحانی است. ای توان گفت که در واقع برای یک مسیحی حالت رکود وجود ندارد، شما وقتی با مسیح پیشرفت نکنید تنزل (برگشت) می‌کنید. مثالی را برای روشن شدن موضوع می‌توان در نظر گرفت. یک ماشینی که سر بالایی می‌رود و تروس‌هایش خوب کار نمی‌کند باید به حرکت جلوتر ادامه دهد وگرنه به علت وزن خود ماشین به عقب کشیده خواهد شد. راه مسیح هم سر بالایی و دشوار است و ما باید با قدرت مسیح به حرکت جلو (رشد روحانی) ادامه دهیم وگرنه وزن سنگین نفس گناه آلودمان ما را عقب می‌کشد (باعث تنزل روحانی ما می‌شود).

چگونه رشد روحانی باعث جلال خدای شود؟ در یوحنا ۱۵ آیه ۸ مسیح فرمود: جلال پدر من آشکار می‌شود به اندازه میوه بسیار بیاورید و شاگرد من بشوید. وقت کنید که نوشته که میوه بیاورید بلکه میوه بسیار بیاورید. هر کلمه در کلام خدا وقتی صحیح تفهیم شود دارای اهمیت بخصوس خودش است و هیچ کلمه‌ای اتفاقی و بی دلیل در آن نیست. همچنین در یوحنا ۱۵ آیه ۲ هم فرمود هر چه (شانه) که میوه آورد آنرا پاک می‌کند تا بیشتر میوه آورد. باز توجه کنید به کلمه بیشتر.

کتاب دیمت باید اول رشد کرده تا قوی شود و شمر آورد. وقتی در همان میوه های خوبی به بار می آورند برای باغبان مایه افتخار می شود. بنا بر این هدف پیشرفت روحانی ما اینست که شمرات زیاد بیاوریم و باعث افتخار و جلال بداریم اینان بشویم. سوال بعدی اینست که منظور از شمر چیست که در زندگی ما باعث جلال خدا می شود. غلاصیان ۱۵ آیه ۲۲: لکن ثمره روح محبت و خوشی و سلامتی و حلیم و مهربانی و نیکی و ایمان و تواضع و سزگاری است. همچنین در انجیل ۱۵ آیه ۹ می خوانیم میوه نور در کمال نیکی و عدالت و راستی است. "مردان می خواهند که این صفات در ما رشد کنند. هر وقت شما به محبت و راستی و عدالت و ایمان عمل می کنید باعث جلال خدا می شوید. وقتی به صبر، صمیمیت، وفاداری و خرد سندیاری رفتار می کنید باعث جلال خدا می شوید و آنهایی که مطیع انجیل نیستند یعنی بی ایمان به مسیح برادست خوبی از خدا خواهند داشت."

برعکس وقتی ما به دروغ و نفرت و دشوونت و عسارت در دیگر صفات بد رفتار می کنیم باعث ناراحتی و ناراضایی خدا از خود شده و بی ایمانان فرصت می دهیم که بی خاطر رفتارمان از خدا بدگویی کنند و کفر بگویند. در این مورد در رساله اول پولس رسول به تیموتاوس باب ۱۶ آیه ۱ می خوانیم: آنانی که غلامان زیر یوغ میباشند (و بفریگی هر کسی که بران کار فرما کار می کند و تحت تعهد کاری به آنها هستند) آقایان خودشان را لایق کمال احترام بدانند که مبارک نام و تعلیم خدا بد گفته شود. همچنین در تیتوس ۳ آیه ۲ می خوانیم تا زمان جوان را خرد بیاورند که شرور درست و فرزندان درست باشند و خرد اندیشی و عظیم و خانه نشین و نیکی و مطیع شروران خود که مبارک کلام خدا متهم شود. مورد بعدی که مورد برسی قرار می دهیم اینست که چگونه باید رشد کنیم و شمر آوریم در وهله اول باید شخص در ایمان مسیحی باشد. در یوحنا ۱۵ آیه ۵ مسیح فرموده: من تاک هستم و شما شاخه ها آنکه در من میماند و من در او میوه بسیار می آورم زیرا که جدا از من هیچ نمی توانید کرد. خارج از مسیح هیچ رشد روحانی وجود ندارد چون قبل از آنکه کسی رشد کند باید متولد شود و این تولد روحانی را مسیح به ایماندارانش عطا می کند زیرا انسان طبیعی طبق انجیل ۱ آیه ۲ در خطاها و گناهان خود مرده است (یعنی مرگ روحانی که نتیجه جلا بی بشر از حیات الهی است)

برای آنهایی که مسیحی هستند آیه ۲ از رومیان باب ۱۲ برای رشد روحانی ما تراجمت زیاد است. در این آیه می فرماید: همشکل این جهان مشوید بلکه بتازگی ذهن خود صبرت خود را تبدیل کنید تا شما دریافت کنید که اراده نیکی پسندیده کامل خدا چیست.

کتاب مسیحی که عادات و رفتار و گرایشهای دنیوی را نمی خواهد کنار بگذارد نمی تواند در ایمان مسیحی پیشرفت کند. این مورد مخصوصاً در عهد حاضر قابل مشاهده است. مسیحیان دنیوی زیاری هستند که مانند بچه های کوچک باقی مانده و از پیشرفت روحانی عقب مانده اند. علت اینست که یا عشق به دنیا را کاملاً نمی خواهند رها کنند و یا اراده خدا را در قسمتی از زندگی خود درک نکرده اند.

در قسمت بعدی آیه تازگی یا تبدیل ذهن برای رسیدن روحانی ضروری است. طرز تفکر طبیعی و انسانی بشر طبق افسسیان ۲ آیه ۳ در دشمنی با خداست. این دشمنی فکری در نفس بشر آنقدر ریشه عمیق دارد که فقط باید مبارزه سخت با نفس انسان بر آن غلبه خواهد کرد. البته که مسیح است که قدرت پیروزی عطا می کند ولی ما نیز باید به شدت با قدرت و فیض مسیح با افکار نفسانی مبارزه کنیم تا پیشرفت روحانی حاصل شود. ایمان داری که فکری کند بدون جد و جهد در تجدید فکر و تبدیل ذهن پیشرفت خواهد کرد خیال بانی می کنند. تفکر و تعمق در کلام خدا و تحصیل تفهیم صحیح آن وسیله کسب کردن این تازگی فکر است. اغلب اتفاق می افتد که به یک بچه بارها باید یک موضوع را شرح دهد تا طرز فکری در مورد آن عوض شود. آنهایی نیز که مشتاق پیشرفت روحانی هستند باید مکرراً بوسیله کلام خدا اصلاح شده و تعلیم بگیرند تا ذهنشان از افکار نفسانی پاک شده و تازه شود. کسی که زحمت مطالعه کلام و دریافت تعالیم غیب از کلام را بچورد شهر دهد نباید انتظار پیشرفت روحانی را در دل خود بپروراند.

هدف و نتیجه این تجدید ذهنی را در قسمت دوم آیه ۳ از رساله برومیان باب ۱۱ خوانیم: تا شما دریافت کنید که اراده نیلوی پسندیده کامل خدا چیست. همچنین ما در افسسیان باب ۵ آیه ۱۰ دستور داده شده که تحقیق نمائید که پسندیده خدا چیست. به این ترتیب می خواهیم رشد کنیم تا طبق افسسیان ۴ آیه ۱۳ به معرفت تمام پسر خدا و به انسان کامل به اندازه قامت پسر مسیح برسیم. انسان کامل در مسیح شخص است که همه در هرام اراده کامل خدا را در زندگی به عمل می آورد. البته ما دانیم که فقط مسیح می تواند چنین ادعای بکند که زندگی به این معنی کامل بود ولی هدف پیشرفت ما اینست که هر چه بیشتر مثل مسیح بشویم. در این مورد در اول یوحنا باب ۳ آیه ۶ می خوانیم هر که گوید که دردی (مسیح) می مانم همین طریق که او سلوک می نمود او نیز باید سلوک کند.

اکنون صفات اختصاصی یک رهبر کلیسا را به عنوان هدف عملی که برای پیشرفت روحانی باید در نظر گرفت مورد بررسی قرار می دهیم: اول تیرتاوس باب ۳ آیات ۲ تا ۷ را مورد مطالعه قرار می دهیم. آیه ۲: پس استغف (یا کسب) یا سرپرست یا سببان یا شیخ یا هر کسی که سمت رهبری در کلیسا را قبول کرده) باید بی ملامت و صاحب تک زین

و هوشیار و خردمند و صاحب نظام و مههمان نواز و راغب به تعلیم باشد.
 در ابتدای آیه اشاره به بی ملامتی یک رهبر کلی می کند و معنی این موضوع را بدین سبب
 آیات بعدی شرح می دهد که اولاً باید صاحب یک زن باشد. رابطه اش با زن
 خرد باید سرسشتق خوبی برای اینها داران باشد و نسبت به زن خود وفادار بوده
 و او را دوست بدارد چنانکه مسیح کلیسای خود را دوست دارد و جان خود را برای آن داد.
 در ضمن هوشیار و خردمند و صاحب نظام باشد. هوشیاری و خردمندی در جنبه های
 مختلف زندگی مشاهده شود و زندگی اش طوری منظم باشد که بتواند وظایف و مسؤولیتهای
 زندگی را اجرا کند. مههمان نوازی. ما نگاه حد در این مورد پیشرفت کرده ایم؟ آیا
 آمادگی و میل داریم که به این وسیله به برادران و خواهران ایما نواز خود و محفوضات آنها
 که احتیاج به مارتکت ما دارند و زیر فشار و تنگی روحی و جسمی هستند محبت و گرمی خود را نشان
 دهیم؟ خداوند ما را از طرز فکر رایج این دوره زمانه یعنی هر کس برای خود و به نفع خود
 منظر کند تا به همدگر بیشتر نزدیک شویم.

راغب به تعلیم: بسیار مهم است که سعی ما برای این باشد که هر جا تعلیم مسیح را می رسانیم
 کلام او را درست بگویم و در صحبتها آیات را صحیح بخوانیم. همچنین مواظب
 باشیم که عقاید شخصی و انسانی را بجای کلام خدا به دیگران برای راهنمایی ندهیم
 بلکه تعلیم کلام را که خود در انجام آن کوشش میکنیم. خوب است از خود بپوشیم
 آیا جمله ای که برای راهنمایی دیگران می گوئیم می توان با استناد به کتاب مقدس اثبات
 کرد یا جبری است که از عقل خردم یا دیگران سرچشمه گرفته. امثال سلیمان
 باب ۳ آیات ۵ و ۶ به ما یادآوری شود که: ... بر عقل خردت تکیه مکن در همه راههای
 خود او (خلا) را بیسناس (بوسید کلامش) و او طریقهای ترا راست خواهد گردانید.
 اول تیموتاوس ۳: ۳: نه میگسارونه زنده (همچنین کسی که با سخنانش دیگران را نمی زند) یا
 طماع سود قبیح (از هر نوع حرص بول خود را محفوظ بدارم) بلکه حلیم و نه
 جنگ جو (داشاً با یکدیگر در جمیع مردم درمی نگریم) یا بلکه صلح کنیم و از هر نوع
 بدی اجتناب نماییم) - و نه زرپرست زیرا عشق به بول رسته بدیهاست
 آیه ۴: هدف و سعی ما برای این است که خانواده خود را آنطور که مطابق معیار کلام
 خداست سرپرستی و حفاظت و هدایت کنیم - آیه ۷: همچنین طبعی این آیه هدف
 هر مسیحی. این است که بدون اینکه برخلاف کلام عمل کند ما غیر مسیحیان روابطش
 طوری باشد که بخاطر گفتار و رفتار و کردارش نیکنام و قابل اعتماد باشد. هر چند آنها با راه یک مسیحی
 مخالفت کنند و برای انتقاد و بدنام کردن او دروغ به او بینند ولی حقیقت امر صالح بودن
 ما را ثابت کند. اول پطرس ۲: ۱۵: زیرا که همین است اراده خدا که به نیکوکاری خود
 جهالت مردمان بنفهمان ساکت نمایند. آیه ۱۳ از همین باب: و سیرت خود را در میان
 آنها (غیر مسیحیان) نیکو دارید تا در همان امریکه شما را مثل بدکاران بدی گویند از
 کارهای نیکوی شما که ببینند در روز تفتد (یا باز پسین) خدا را تسجد کنند.

حالا موانع رشد روحانی را در نظر می گیریم . همه موضوعاتی جلوی رشد روحانی ما را می گیرد ؟
 از انجیل متی باب ۱۳ آیه ۱۹ : کسیکه کلمه ملکوت (کلام خدا) را شنیده آنرا نفهمد
 شری می آید و آنچه در دل او کاشته شده می ریاید . پس اولین شرط برای
 رشد کلام خدا در دل ما اینست که تفهیم کنیم . از اینرو مهم است که به خود زحمت
 دهیم که با تفهیم بیشتر کلام خدا متوجه بشویم خداوند به آن وسیله همه می خواهد به ما
 درس دهد . کمبود تفهیم کلام رشد روحانی را کاهش می دهد

آیه ۲۰ و ۲۱ : آنکه بر سنگلاخ ریخته شد اوست که کلام را شنیده فی الفور (فورا)
 بخوشنودی قبول می کند و لکن ریشه درخود ندارد بلکه فانی است و هرگاه سختی
 یا صدمه ای بسبب کلام بر او وارد آید در سلامت لغزش می خورد . واکنش های
 نادرست ما در مواقع فشار و عملات و جفا مثل انکار کردن مسیح یا معنی
 نگاه داشتن ایمان و عدم اعتراف به مسیح و یا فرار از سختی های زندگی مسیحی
 و رفتار نفسانی در شرایط مذکور مانعی در رشد روحانی ما خواهد شد . در انجیل
 متی باب ۵ مسیح شرح می دهد که هرگاه آنرا محبت کنیم که ما را محبت می کنند
 یا آنهایی را سلام گوئیم و خوش برخورد باشیم که به ما نظر لطف دارند چه اجری داریم
 همانکه گناهکاران هم چنین می کنند . ولی بکنس الیه کسانی که از ما منتظرند محبت کنیم (در عمل نه در
 حرف فقط) و برای لعن کنندگان همان برکت بطلبیم و برای هر که بما خشم می دهد
 و جفا می رساند دعای غیر کنیم در آن صورت باید خیلی خوش حال باشیم زیرا به این
 وسیله خدا را خوشنود ساخته ، مسیح را جلال می دهیم و اجر عظیمی خواهیم داشت .
 اغلب ایماندارانی که رشد فارق العاده روحانی داشته اند کسانی هستند که بجا فریض مسیح متحمل در روزی زیاد شده اند .

آیه ۲۲ از متی ۱۳ : و آنکه در میان خارها ریخته شد آنستکه کلام را بشنود و
 اندیشه اینجهان و فریب دولت کلام را خفه کند و بی سرگردد . در مورد نگرانی های احتمالات
 زندگی در متی ۶ آیه ۳۱ تا ۳۳ مسیح فرمود : پس اندیشه نکنید (نگران نباشید)
 مگوئید چه بپوشیم یا چه بنوشیم ... اما بدر آسمانی شما می دانند که بدین همه چیز
 احتیاج دارید لیکن اول ملکت خدا و عدالت او را بطلبید که اینهمه برای شما مزید
 خواهد شد . راجع به فریب مال و ثروت در اول تیموتائوس باب ۶ شرح می دهد که
 آنانکه می خواهند در زمین شوند گرفتار میشوند در تجرید و دام انواع شهوات بی نوم
 و مضرت که مردم را به تناهی و هلاکت غرق می سازد و کسانی که در پی ثروت مند شدن
 می کوشند از ایمان گمراه گشته خود را به اقسام دردها مبتلا کرده اند .
 بفرهیم که با کمک فیض مسیح خارهای اندیشه های دنیوی و نفسانی را از دلیمان کنده
 تا کلام مقدس او بر سینه آنها در ما خفه نشود و فیض مسیح را بی فایده نیافته باشیم .

آیه ۲۳ از متی ۱۳ مراری لوقا ۸ آیه ۱۵ است و در این قسمت از انجیل لوقا می خوانیم :
 اما آنچه در زمین نیکی واقع گشت کسانی می باشند که کلام را بدل راست و نیکی شنیده
 آنرا نگاه می دارند و با صبر شری آورند . از این آیه می توان نتیجه گرفت که یکی دیگر از موانع
 رشد و شرا آوردن عدم صبر در نگهداری کلام و ادامه راه مقدس است .